

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. София, 27.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и седми септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Дора Д. Михайлова
Членове: Росина Н. Дончева
Светослав Н. Николов

като разгледа докладваното от Росина Н. Дончева Въззивно гражданско дело № 20211800500652 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.436 и сл. от ГПК, вр. чл. 435, ал. 1, т. 3 ГПК и чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК.

С жалба вх. №05775/14.07.2021 год. по описа на ЧСИ Р.Г. Ч. с рег. № 925 на КЧСИ, район на действие- СОС, вискателят по изпълнително дело № 20189250401708 ЕТ „А.И.“, чрез адв. А.А. от САК е обжалвал постановление на съдебния изпълнител от 03.08.2020 г., за прекратяване на изпълнителното производство на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК. Сочи, че е вискател по изпълнително дело № 20149250400305 по описа на ЧСИ И.Ч., рег. № 783, преобразувано за продължаване при ЧСИ Р.Г.-Ч., където е заведено под нов № 20189250401708, с длъжник по делото „ДИЦ“ ООД, с ЕИК: *****.

През 2015 година изпълнителното дело № 20149250400305 по описа на ЧСИ И.Ч. било присъединено към изпълнителни дела № 706/2013 г. и № 709/2013 г. по описа на ЧСИ Ч.. Пред 2018 година делата били предадени на ЧСИ Р.Г. – Ч. за продължаване на изпълнителните

производства.

В периода от 2018 г. до 2021 г. вискателят не бил получавал уведомления относно обстоятелството, че изпълнителни дела № 706/2013 г. и № 709/2013 г. са предадени на друг ЧСИ, че същите са преобразувани под нови номера, нито пък постановлението за прекратяване, което му било връчено на 29.06.2021 г. при посещение в кантората на ЧСИ Р.Г.. Липсата на каквито и да е уведомления от страна на съдебния изпълнител за наличието на дело е пречатвало вискателя да иска извършване на изпълнителни действия. Счита прекратяването за незаконосъобразно и поради факта, че изп. дело №20189250401708 е присъединено по непрекратено поради перемция дело №706/2013 т., като след присъединяването им двете дела ставали едно цяло. Обстоятелството, че по отношение на едно от изпълнителните дела не е изтекъл срокът от две години по смисъла на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК има за последица, че такъв срок не е изтекъл и по отношение на и.д. № 20189250401708 по описа на ЧСИ Р.Г.-Ч.. Моли за отмяна на постановлението за прекратяване на изпълнителното производство.

Длъжникът „ДИЦ“ ООД не изразява становище.

Със съпроводително писмо ЧСИ Р.Г.-Ч. е изпратила жалбата и препис от изпълнителното дело на СОС, като е изложила на осн. чл. 436, ал. 3 от ГПК мотиви по обжалваното действие.

СОС, като обсъди данните в изпълнителното дело и представените доказателства във връзка с изложените в жалбата доводи, намери следното:

Жалбата е допустима – същата е подадена в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК от вискател по изпълнителното дело.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Видно от представения препис от изпълнителното дело, същото е образувано първоначално пред ЧСИ – И.Ч., по молба на ЕТ „А.И.“, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. Ч.Б., ул. „К.“ № ... срещу длъжника „ДИЦ“ ЕООД с ЕИК *****, въз основа на изпълнителен лист, издаден на 20.03.2014 год. по гр.д. № 13713/2014 год. на СРС, 71 състав, с предмет парично вземане – сумата от 40000лв – главница по запис на заповед от 15.11.2012 г. и 1400 лв. разноси по делото, а именно: 800 лева държавна такса и 600 лева възнаграждение за адвокат.

Предприети са действия по установяване имущественото състояние на длъжника, изпратена е покана за доброволно изпълнение, връчена на длъжника на 28.04.2014 г.

На 25.04.2014 г. е наложен запор върху 78% от средствата по по банкови сметки на О. С. Е. Я. ЕИК *****, представляващи делът собственост на съдружника ДИЦ ООД, в банка ЦКБ АД.

Със запорно съобщение изх. № 7655/13.10.2014 г. е наложен запор и върху 78% от средствата по банкови сметки на О. С. Е. Я., ЕИК *****, представляващи делът собственост на съдружника ДИЦ ООД, в О.Б. АД.

На 24.07.2015 г. е издадено удостоверение изх. № 6284 от ЧСИ И.Ч., на осн. чл. 456 ГПК, за присъединяване на изп.дело № 20147830400305 по описа на ЧСИ И.Ч. към изп.дело № 20138750400706. На същата дата е издадено удостоверение изх. №6290 от ЧСИ И.Ч., на осн. чл. 456 ГПК, за присъединяване на изп.дело № 20147830400305 по описа на ЧСИ И.Ч. към изп.дело № 20138750400709.

Делото е прехвърлено по реда на чл. 33, ал. 1 от ЗЧСИ на ЧСИ Р.Г.-Ч., образувано под № 20189250401708.

От протокол от 03.06.2020 г. е видно, че на тази дата адв. В.М.,

действаща като пълномощник на ЕТ „А.И.“ се е запознала с делото, на адреса на приетия архив – гр. София, бул. „Ц. Б. ...“ № ..., ет. ..., офис ...

С постановление от 03.08.2020 г., предмет на настоящата проверка, делото е прекратено, на осн. чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

На първо място неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че липсата на уведомления от страна на съдебния изпълнител, че делото е изпратено на друг ЧСИ, го е пречатвало да иска извършване на изпълнителни действия. Действително по делото не се съдържат данни, че вискателят е бил уведомен, че делото е прехвърлено на ЧСИ Р.Г.-Ч. и образувано под нов номер, което обаче по никакъв начин не го лишава от възможността да прави искания за извършване на изпълнителни действия /под номера на делото при ЧСИ И.Ч./. Не са представени никакви доказателства от жалбоподателя в тази посока, а видно от протокол от 03.06.2020 г., се е запознал с делото на адреса, на който е била кантората на ЧСИ И.Ч.. Освен това в периода от 13.10.2014 г. до 13.10.2016 г., когато делото е било все още при ЧСИ И.Ч., няма данни, че са правени искания от страна на вискателя за извършване на изпълнителни действия.

В чл. 433 от ГПК са посочени лимитивно основанията, при наличието на които съдебният изпълнител е длъжен да прекрати изпълнителното производство.

Съгласно т. 8 от посочената разпоредба, когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на 2 години, изпълнителното производство се прекратява. Прекратяването поради т. нар. "перемпция" настъпва по силата на закона, а съдебният изпълнител може само да прогласи вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правнорелевантни

факти. Срокът, установен в горепосочената норма, е преклузивен, а не давностен, и започва от тече от последното изпълнително действие, извършено по изпълнителното дело. Изтичането на този срок води до прекратяване на започналото изпълнително производство, но не погасява материалното право, т. е. няма пречка, и след срока да започне ново изпълнително производство за неговото принудително удовлетворяване

Действия по принудително изпълнение, представляват такива действия, които пряко са насочени към събиране на вземането, искането за които е адресирано до съдебния изпълнител, т.е. само онези действия, които са пряко насочени към имуществената сфера на длъжника с цел удовлетворяване на съдебно признатото право на вискателя. В този смисъл е даденото тълкуване в т. 14 от [ТР № 2 от 26.06.2015 г. по ТД № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС](#). Този извод се налага и в т. 10 от същото ТР, според която действия за принудително изпълнение на вземането представляват предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно [чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ](#)), а именно: насочване на изпълнението чрез налагане на запор или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. В тълкувателното решение е посочено, че не са изпълнителни действия и не прекъсват давността – образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника и т.н.

От данните по делото се установява, че последното изпълнително действие е налагане със запорно съобщение изх. № 7655/13.10.2014 г., на запор върху 78% от средствата по банкови сметки на О.С.Е.Я. ЕИК

*****, представляващи делът собственост на съдружника ДИЦ ООД, в О.Б. АД. От тогава няма данни по делото вискателят да е правил искания за извършване на изпълнителни действия.

Т. е. в продължение на повече от пет години /от 13.10.2014 г. до датата на постановлението за прекратяване 03.08.2020 г./ не са предприети действия по принудителното удовлетворяване на вземанията на вискателя по смисъла на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, поради което производството по изпълнително дело № 20189250401708 по описа на ЧСИ Р.Г.-Ч., е прекратено по силата на закона.

Поради съвпадане на крайните изводи на настоящия съдебен състав с тези на съдебния изпълнител, се налага извод, че жалбата е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, тъй като атакуваното действие на ЧСИ е законосъобразно.

Водим от гореизложеното, СОС

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба вх. №05775/14.07.2021 год. по описа на ЧСИ Р.Г. Ч. с рег. № 925 на КЧСИ, район на действие- СОС от ЕТ „А.И.“, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление гр. Ч.Б., ул. „К.“ № .., срещу постановление на съдебния изпълнител от 03.08.2020 г., за прекратяване на изпълнително дело № 20189250401708, на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, като неоснователна.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____